

ITEM No.9957/56

ITEM NO. 9957/56

KK
Oct 23
IX-5431/a

Has porównania lepsze warunki materialne i znasz
na swiecie.

HUNGARY

Control by the Polish Embassy.

BORDER ZONES /0400/

Escapes /0406/

Had two Polish pilots. One was already in the care of the Polish Embassy in KAIR, and the other pilot was in the care of the Polish Embassy in KAIR, and the other pilot was in the care of the Polish Embassy in KAIR.

in, ze celem "przeESCAPE BY TRUCK. pilotów w ich stoczniach z miejscową ludnością". Zdecydował się - w porozumieniu z władzami egipskimi - delegować dwóch urzędników ambasady, którzy

SOURCE VIENNA: Four young Hungarian boys from TATA.

DATE OF OBSERVATION: August 30 1956. zainstalowani w polowie
przeziernika. Jeden w PORT SAIDZIE, drugi w SUBZIE - z tym, ze
ENGLISH SUMMARY: The story of four Hungarian boys who escaped from Hungary in a stolen truck. They started their trip over 200 kilometers from the border and reached it in spite of attempts to stop and catch them. At the border, when the guard fired on them, they broke through the barrier with the truck and did not stop until reaching Austrian territory. They were investigated by the VIENNA police. The Austrian newspapers, although the escapees gave interviews to no one, told the whole story.

Na tle Rosjan, Polacy odbijają się nader korzystnie. Przede A refugee who arrived later told them that in BUDAPEST there was much talk about their escape. sunkowo biegle posługuje się angielskim, francuskim czy niemieckim. Piloci

EVALUATION COMMENT: None. język angielski, ale trudno ich zrozumieć...

Z tym wszystkim, o bierze pilotów na wyjazd do Egiptu, WARSZAWA niewątpliwie brała pod uwagę nie tylko ich doświadczenie zawodowe. Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że A menekülés. tylko najlepszych specjalistów, ale także ludzi których dotychczasowe, nienaganne zachowanie się o nagrodzie wysłaniem do Egiptu.

György, József, Gyula és Ernő, négy magyar fiú elmondják menekülésük történetét, ami azért tarthat érdeklődésre számot, mert nem mindennapi módon hajtották végre: egy hatalmukba kerített idegen teherauton a szó szoros értelmében "körtörték" az országból. Történetüket a következőképp adják elő.

"Már régóta forgattuk fejünkben a nyugatra való menekülés tervét. Ez év júliusában egyikünknek meleggé vált a lába alatt átalaj és ezért elhatároztuk, hogy tervünket nem halogatjuk tovább. Kettő közülünk lement a határra a terep szemrevételezése végett. Az ott szerzett tapasztalatok eredménye alap-

/more/ /More/

ján készítettük el a menekülésünk tervét. Arra a megállapításra jutottunk, hogy egy autót kell keríteniünk és azzal kell egy éjszaka alatt nemcsak a határig eljutnunk, hanem a határon keresztül törnünk. Ugy véltük, hogy így lesz az akció a leggyorsabban lebonyolítható és a gyors lebonyolításban véltük megtalálni a siker kulcsát.

Augusztus 30-án éjszaka TATÁN kinéztük magunknak egy teherautót, amelyik őrizetlenül nyitva állt a sofőr háza előtt. A teherautó a 62. számú teherfuvarozási vállalat tulajdona volt. A ház, amelyik előtt a teherautó vesztegelt, egy domboldalon állt és így sikerült a teherautóval a háztól csendbe leereszkedni és csak a ház után vagy harminc méterrel kellett gázt adni a kocsinak. György vezette a kocsit és a mellette levő Gyula észrevette, hogy a házban kigyullad a villany. Ekkorra azonban már tempót vettünk. Még csak a ránk várakozó másik két társunkat kellett a megbeszélte helyen felvennünk és már el is hagytuk a várost GYÓR irányában.

Felszerelésünk néhány üres üvegpalackból és egy karóból állott. Egyikünknek egy pisztolya is volt. Az üres üvegeket azért vettük magunkhoz, hogy üldözés esetén azokat az utra hajítva az üldöző autó gumiját átvágják. A karóval pedig, úgy véltük, majd a telefonvezetékét fogjuk elszakítani, ha a menekülés érdeke azt szükségessé tenné.

TATÁ-ról SZÖNY-be, onnan KOMÁROM és ACS-on át GÖNYÜ felé haladtunk. Mindjárt az út elején megállapítottuk, hogy a kocsit maximum nyolcvan kilométeres sebességgel tud haladni.

GÖNYÜ előtt a falu elején egy AVH-s lámpájával megállásra szolított fel bennünket. Lelassítottunk, de amikor a kocsit melléje ért újból gázt adtunk a kocsinak. A falun azonban normális sebességgel haladtunk keresztül tekintettel arra, hogy a faluban sok AVH-s tanyázik. Csak a falu után vettünk fel nagyobb sebességet.

Egy idő múlva észrevettük, hogy két kocsit követ bennünket. Ezért azon voltunk, hogy az előttünk haladó teherautót megelőzzük. Ez a teherautó ugyanis ugyanúgy nézett ki mint a miénk és gondoltuk, hogy ha ezt megelőzzük, az üldözőinket megtéveszthetjük. Az előzést GYÓR előtt sikerült végrehajtani. GYÓR-on normális sebességgel haladtunk keresztül.

GYÓR után észrevettük, hogy a két autó még mindig a nyomunkban van. CSORNÁ-n és KAPUVÁR-on keresztül még mindig követett bennünket. Az egyes falvakon való keresztülhaladásunk során azonban mindig sikerült egérutat nyernünk.

FERTŐSZENTMIKLOS-on letértünk SOPRONLŐVŐ felé. Itt az utnak több elágazása van és az az ut, amelyikre mi ráértünk, kezdetben majdem 180 fokban visszafelé kanyarodik. Üldözőink ugylátszik nem gondolták, hogy mi erre az utra térünk át, mert ettől kezdve már nem voltak a nyomunkban. LŐVŐ és ZSIRA között még leálltunk a kocsit megvizsgálni. Miután mindent rendben találtunk, folytattuk utunkat ZSIRA felé.

ZSIRÁ-n mintegy 200 ÁVH-s állomásozik. György aki az autót vezette, egy katonasapkát viselt a fején. Harminc kilométeres sebességgel haladtunk el az ÁVH-nak a faluban levő őrháza előtt. Az őr nem tett semmi kísérletet a kocsii megállítására. Talán megtévesztette a vezető fején levő katonasapka és bizonyára fel sem tételezte, hogy a teherautó disszidálókat szállít. A határ a falutól mintegy 300 - 350 méterre van. Normális sebességgel haladtunk a határra vezető úton. Az volt a tervünk, hogy a határon majd lelassítunk és lassan haladva átnyomjuk a sorompót, majd újból gázt adunk a kocsinak. Tervünk azonban meg kellett változtatnunk, mert a határ előtt hatvan méterre megláttuk a velük szemben jövő ÁVH-st, aki fegyverét már lövésre készítette elő. György erre bele taposott a gázba és kezét a kormányon hagyva lahajolt, hogy a motorház védelmet adjon. Jó volt lehajoni, mert már dörrent is a határ-őr puskája. Ugyanakkor az egyik társunk pisztolyával kilőtt az ablakon. Alig történt meg mindez, a kocsii nagyokat zökkent, majd oldalra billenve megállt. Hogy a sorompót áttörtük, azt nem is vettük észre. A kocsii az úton állt meg a magyar határ és az osztrák határház közötti szakaszon. Oldalrabillenésének oka az uttesten levő mély gödör volt. Az autóról a rázkódtatás vagy a sorompóval való összeütlözés következtében a motorház leszakadt, az akkumulátorok majd kiestek a helyükből, de csodálatosképp az áramszolgáltatás működött. Átkapcsolás után a motor újból működésbe lépett. Sikerült a kocsival a gödörből kijönnünk és tovább haladva nekihajtottunk az osztrák sorompónak, amit egész könnyen átnyomtunk.

Magyar részről nem üldöztek bennünket. Eltekintve az előbb említett lövéstől nem tettek ők semmit a feltartoztatásunkra és osztrák területre nem jöttek át, hogy visszahozzanak bennünket.

Osztrák földön.

On Austrian Territory.

Az osztrák sorompónál egyáltalán nem volt őr. A sorompót átnyomva egy darabig egy földes úton, majd egy makadam

/more/
/more/

uton haladtunk tovább és rövidesen LUTZMANNSBURG-ba értünk. Itt megálltunk, hogy az autónkat közelebből szemügyre vegyük. Megállapítottuk, hogy a kocsni nem csak külső sérüléseket szenvedett, hanem hogy a hűtő is folyat és hogy a hűtő neki van borulva a ventilátornak. A szélességjelzőre, lökhárítóra, kardánkeresztre tűskésdrótdarabok voltak rátekeredve, aminek nem tudtunk magyarázatot adni. A hűtőt sikerült helyreigazítanunk és folytattuk utunkat BÉCS felé. Odahaza ugyanis azt hallottuk, hogy az osztrák csendőrök a menekülőket sok esetben visszahívják és ezért jobb rendőr kézre kerülni. Így azon voltunk, hogy BÉCS-be érjünk, még mielőtt igazoltatnak valahol bennünket. A lukas hűtőre való tekintettel utközben gyakran kellett vizet vennünk. A határtól mintegy 40 kilométerre az autó azonban felmondta a szolgálatot. Ekkor már itt világos reggel volt. Egyre vastabb a köd és a mellett levő Gyula észrevette, hogy a hátsó kikapcsoló villany. Ekkor azonban már Miközben a további teendőkön tanakodtunk egy ismeretlen ember az autójával leállt mellettünk és mikor felismerte helyzetünket, betessékelt az autójába és felvitt bennünket BÉCS-be az egyikünk rokonának a címére. Utközben BECSUJ-HELY -en még reggelit is vett számunkra és cigarettával kínál meg bennünket. Egyikünk egy pisztolyt is vett. Az utasok levelet kaptak a rendőrségtől, hogy a következő napokban az utasok BÉCS-ben másnap jelentkeztek a rendőrségen, ahol nyolc napig fogva tartottak bennünket. Igazolványainkat, velünk volt fényképeket /a nőket ábrázoló fényképek kivételével/ a rendőrség magához vette és ezeket mindmáig nem kaptuk vissza. Egyes cellákban voltunk elhelyezve, mint a rabok. Innen vittek bennünket mindennap kihallgatára egy másik kerületben levő épületbe. A harmadik nap, az utcán, mikor épen kihallgatásra mentünk, fotoreporterek lefényképeztek bennünket. Noha interviewt senkinek nem adtunk, az osztrák újságok mind megemlékeztek a történetünkről. Nem értünk németül és így nem tudjuk, hogy mit irtak. Csak az „Uj Hungariában” olvastuk a ráknak vonatkozóan irt cikket és elmondhatjuk, hogy meglehetősen elferdítve hozta le történetünket. Az utánunk érkező menekülők egyike, a BUDAPEST-i autóbuszsofőr mesélte, hogy egész BUDAPEST tele volt történetünkkel.

A teherautót, amin átjöttünk, otthagytuk az uton, ahol felmondta a szolgálatot és nem tudjuk, hogy mi lett a sorsa.

End.